

L'historiador anglès ve per Sant Jordi a presentar 'Franco, el gran manipulador' i anuncia el seu pròxim llibre: 'L'Holocaust espanyol'

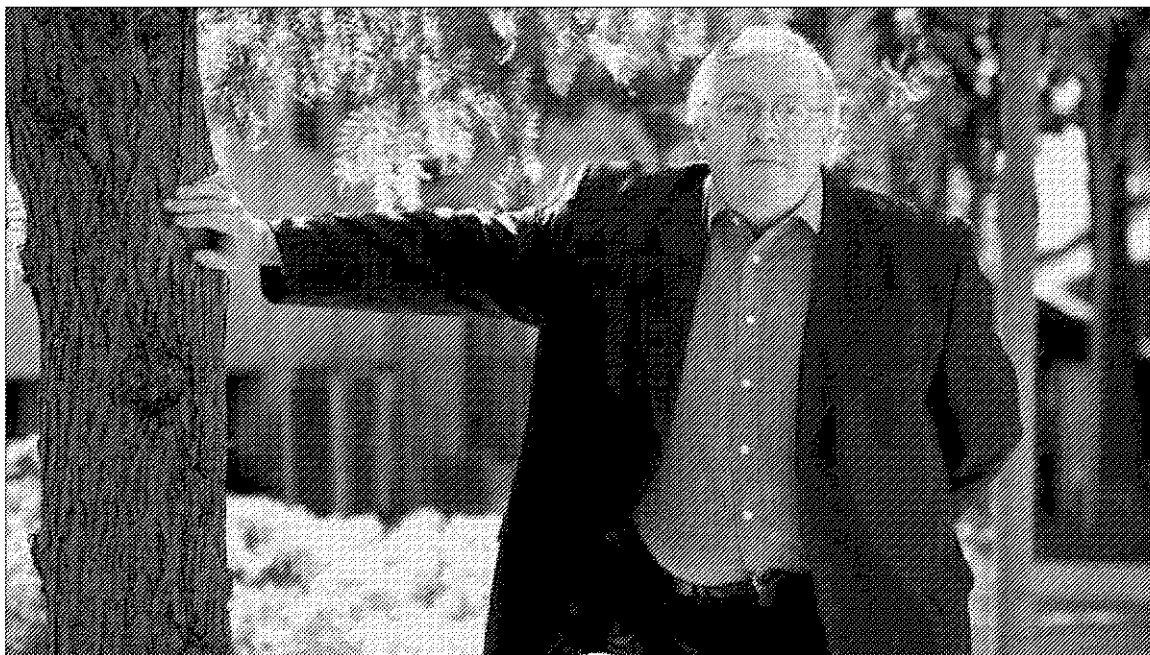
Preston: "N'estic més aviat fart, de Franco"

Ignasi Aragay
BARCELONA

Tot i confessar el seu cansament —"n'estic més aviat fart, de Franco"—, Paul Preston (Liverpool, 1946) s'hi ha tornat a posar: "El que m'ha obligat a seguir ha sigut la supervivència de la bona fama de Franco en els mitjans de comunicació d'Anglaterra i els Estats Units". Segons l'historiador anglès, als estudiosos de Hitler o Stalin no els estranya si dius que Franco estava al mateix nivell. En canvi, el gran públic no ho té tan clar.

L'enfocament de l'obra, que no és una biografia cronològica, sinó per capítols temàtics, respon precisament a la idea de desmuntar les falsedats que envolten el dictador espanyol. D'aquí el títol, *Franco, el gran manipulador* (Base en català i Ediciones B en castellà). "Potser seria una mica exagerat afirmar que la seva gran qualitat és la de manipulador, però és la que cada cop em crida més l'atenció".

Al llarg del llibre, Preston fa un doble exercici: d'una banda desconstrueix el personatge i tots els seus falsos mites —ni gran estrateg militar, ni va frenar Hitler a Hendaya, ni res de res— i, de l'altra, intenta explicar-se com és que un home tan mediocre, capaç de difondre sobre ell "mentides tan infantils que sembla mentida

Paul Preston ahir a Barcelona, on aquest Sant Jordi firmarà el seu llibre 'Franco, el gran manipulador' ■ M. ÀNGELS TORRES

que fos capaç de dir-les", va aconseguir mantenir-se al poder 40 anys. Quines capacitats tenia? Doncs per exemple "no tenir sentiments", cosa que li permetia

"Deia mentides tan infantils que sembla mentida que fos capaç de dir-les", diu del Generalísimo

disposar de la vida dels seus amics i enemics. O creure's que "el destí d'Espanya era el seu". O, encara, tenia la capacitat de saber instintivament, a primer cop d'ull, quin era el preu de cada home. En fi, una autèntica joia de persona. I per acabar, Preston, per qui, malgrat que pugui semblar una frivolitat, es pot comparar Franco amb un entrenador de futbol que sap animar els seus i infondre'ls "fe cega en la victòria, com farà Ferguson amb el Manchester", bromeja.

Preston també ha aprofitat el llibre per posar al dia les últimes troballes i adverteix que encara queden coses per saber: "Si alguna sorpresa pot arribar mai, serà a través dels seus papers personals, que de fet no se sap on són, si a la Fundació Franco o a mans de la família, o si existeixen".

A banda de Franco, el projecte que té a mitges —el va començar fa 4 anys i el va interrompre per seguir la pista als corresponents estrangers a la Guerra Civil— és *L'Holocaust espanyol*,

sobre la repressió durant la guerra i la dictadura. "En lloc d'avançar, retrocedeixo, perquè cada setmana surten 3 o 4 llibres. No dono l'abast. No vull fer la gran enciclopèdia de la repressió, això és tasca de govern. A Catalunya ja hi ha el memorial democràtic, institució exemplar. Jo vull donar una visió global, que segurament centraré en els botxins, no en les víctimes". Membre de l'Institut d'Estudis Catalans de fa poc —"n'estic molt orgullós"—, firmarà demà llibres a Barcelona. ■